

gjøre Sligt? Er det ikke overordentlig færligt, hvis vi ville nedlægge os som Overtarations-commission og ville indlade os paa at prøve Størrelsen af Eiendomsværdier, hvilke vi jo netop i sin Tid i Loven have bestemt, at kundige Mænd efter deres Ekson over alle de stedlige Forhold skulde vurdere? Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds sagde i sit forrige Foredrag meget rigtigt og sandt, at der ikke fandt en eneste Taration Sted hele Landet rundt, hvor der var Tale om Befalingsforhold mellem Staten og Private, hvor ikke de Private fandt sig i allerhøieste Grad feruvedtede og raabte paa, at denne Sag maatte gøres om, maatte føres ind i Rigsdagen osv. Ja, saaledes tales der overalt i lignende Tilfælde, og Grunden maa ligge klar for Enhver. Men det er, Gud ske Lov, hidtil lykkedes os at vise den Slags Duffer tilbage; men hvad vil der ske, mine Herrer, naar vi i denne Sag, hvor det ogsaa dreier sig om stedlige Burderinger, gaar hen og nedlægge os, som jeg har sagt, som Overtarations-commission? Saa vil man overalt, hvor der er Tale om et Forhold af lignende Art, hvor lovbestemte Commissioner have dømt i Sagen efter bedste Ekson, komme her til os og forlange, at vi nu skulle kuldfaste det afgivne Ekson og give Klageren mere, end der er tilkjendt ham. Jeg finder det fuldkommen i sin Orden, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds i sin Tid, da Loven af 6te Juli 1867 var under Forhandling, fandt det at være sin Pligt, ikke alene at tage denne Sag under Overveelse som Folkethingsmand i Almindelighed, men netop ogsaa som Folkethingsmand for den Kreds, som han særlig repræsenterer; jeg finder, at det er fuldkommen i sin Orden, at han tidligere har stillet sig som en Slags Advocat i denne Sag, men jeg haaber og ønsker, at det vil ske saaledes, som det altid skeer under lignende Forhold, at andre Medlemmer, som ikke staa saaledes, ville tage Sagen i dens Heelhed under Overveelse og derfor ikke dømme efter det eensidige Standpunkt.

Det Tredie, som man kan tænke sig, at det Udvalg, som her foreslaaes nedsat, skulde bestætte sig med, er det, som nærmest kom

frem fra den anden Klasse af Talere, der i Slutningen af forrige Møde havde Videt, nemlig at undersøge hele Krigsministerens Forhold — der af mig hidtil berørte Standpunkt angaaer nemlig ikke Krigsministerens Forhold, det angaaer nærmest Tarationscommissionens Forhold — med Hensyn til Salget af Statens Jord til Kommunen. (Berg: Det er Regjeringens Forhold.) Ja, eller Regjeringens Forhold; men, mine Herrer, det er vistnok Noget, der er fuldstændig i sin Orden, naar Regjeringen har været bemyndiget til at foretage saa betydelige Transactioner for Statens Finanser som disse, at Rigsdagen da prøver Udførelsen af Bemyndigelsen. Men hvor hører denne Prøvelse naturlig hjemme? Prøven skeer bedst i Finantsudvalget, hvor denne Sag virkelig ogsaa foreligger. Hvad ville vi i Virkeligheden gjøre, naar vi føre denne Sag fra Finantsudvalget til et særligt Udvalg? Ville vi i Grunden foretage Andet end at lette Finantsudvalget for en af de Opgaver, som hulle paa det og naturligvis bør løses af det? Ville vi være istand til at nedlægge et Udvalg, der bedre kan bedømme disse Forhold end Finantsudvalget? Ville vi kunne nedlægge et Udvalg, som bedre kan dømme om, hvorvidt den Sum, som er opnaaet, staaer i et passende Forhold til det, der er solgt? Ville vi kunne nedlægge et Udvalg til at bedømme de Compensationer, der ere gjorte med Kommunen, som bedre er istand hertil end Finantsudvalgets Medlemmer, som Nar ud og Nar ind have haft disse Forhold for og maae kjende dem i deres Heelhed fremfor nogen Anden her i Thinget? Min Mening er derfor slet ikke, at denne Side af Sagen ikke skal undersøges. Jeg mener tværtimod, at det er fuldstændig i sin Orden, at man ikke befrier Finantsudvalget for den Opgave, som ligger naturligt for det, nemlig grundig at undersøge denne Side af det reelle Spørgsmaal. Efter de Hensyn, hvorefter vi i sin Tid have valgt Finantsudvalget, maae vi ansee netop det for bedst skiftet og adruftet ligeoverfor en saadan Opgave. Jeg skal altsaa tillade mig, ligesom jeg gjorde ved denne Sags Overgang til 2den Behandling, at stemme mod et Udvalgs Nedlættelse